

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασιλίας

ΒΟΥΤΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤ ΜΟΡΡΙΣΟΝ

Ο πρωθυπουργός δεν ήξερε, γιατί δε ρωτούσε;

Δεν πιστεύω να πέσατε από τα σύννεφα όταν ακούσατε για το... μακροβούτι της δημοτικότητας του πρωθυπουργού, Σκοτ Μόρρισον, όπως θα διαβάσετε σε άλλη σελίδα της εφημερίδας μας σήμερα. Οι δημοσκοπήσεις στην Αυστραλία είναι αξιόπιστες επειδή δεν τις ελέγχει ο Μαρινάκης, ή έστω ο Μέρντοκ, όμως όπως φαίνεται ο κ. Μόρρισον δεν έχει καταλάβει ακόμη γιατί είναι δυσαρεστημένοι οι συμπατριώτες του.

Σύμφωνα με δηλώσεις του, πιστεύει ότι η πτώση στη δημοτικότητά του οφείλεται στον λανθασμένο τρόπο που συμπεριφέρθηκε στα θύματα των πυρκαγιών όταν επισκέφθη-

κε κατεστραμμένες περιοχές. Αλλά η σκληρή αντιμετώπισή του από τους δυσαρεστημένους πολίτες δεν οφείλεται στη φιλική προσέγγισή τους από τον πρωθυπουργό, αλλά από τη λανθασμένη διαχείριση των πυρκαγιών. Και πώς απαντά ο κ. Μόρρισον στις λανθασμένες αποφάσεις του; «Ενεργήσαμε σύμφωνα με τις συστάσεις που λάβαμε και δεν πρότειναν αυξημένα μέτρα προστασίας».

Ποιοί έδωσαν αυτές τις συστάσεις στην κυβέρνηση, αλλά έστω και λανθασμένες αν ήταν, η κυβέρνηση δεν ενημερώθηκε για την έκταση των πυρκαγιών και τις καταστροφές τους; Ούτε τα δελτία ειδήσεων δεν βλέπουν;

Χρειαζόταν «συστάσεις» ή και αιτήσεις βοήθειας από τις πολιτειακές κυβερνήσεις για να επέμβει δυναμικά στην αντιμετώπιση των πυρκαγιών πριν προκαλέσουν εθνική καταστροφή;

Δεν ήταν ο πρωθυπουργός που δεν ήθελε να πληρώσει τους εθελοντές επειδή «ήθελαν να σβήνουν πυρκαγιές» και όταν αποφάσισε να τους πληρώσει έβαλε πλαφόν \$6.000, λες και οι πυρκαγιές θα σταματούσαν σ' αυτό το ποσό; Μήπως δεν ήταν αδικαιολόγητη η καθυστέρησή του να καλέσει το στρατό στις μάχες εναντίον των πυρκαγιών και οι στρατιώτες, ναύτες και αεροπόροι έκαναν τη διαφορά από την πρώτη ημέρα κιάλας

της παρέμβασής τους;

Στο μεταξύ, η κυβέρνηση διατάζει να πάρει μέτρα για την μείωση των ρύπων όπως απαιτούν οι επιστήμονες, επειδή αντιμετωπίζει την αντίδραση από τους ακραίους συντηρητικούς στο κόμμα, που υποστηρίζουν ότι για τις πυρκαγιές υπεύθυνοι είναι οι πυρομανείς οι οποίοι ανάβουν φωτιές, δηλαδή έχουμε μια κυβέρνηση που έχει χάσει τον μπούσουλα και μια αντιπολίτευση που δεν κάνει τίποτε για να βοηθήσει την κατάσταση.

Φίλοι μου, σίγουρα θα ζήσουμε ένα πολύ θερμό καλοκαίρι, εμείς και ο κ. Μόρρισον.

Ποιόν πρόεδρο;

Στο μεταξύ και στην Ελλάδα έχουμε μια κυβέρνηση που δεν γνωρίζει αν πηγαίνει ή έρχεται στην αντιμετώπιση των παγκοσμίων προβλημάτων τα οποία θέτουν σε κίνδυνο την εθνική κυριαρχία. Αντί ο Κυριάκος Μητσοτάκης ν' αποφασίσει ποιόν θέλει πρόεδρο της Δημοκρατίας για να τελειώσει αυτή η εκκρεμότητα, ασχολείται με τον εκλογικό νόμο για να εξασφαλίσει το μπόνους των 50 εδρών για το πρώτο κόμμα στις εθνικές εκλογές...

Ο Ερντογάν παίζει άνευ αντιπάλου, ο Τραμπ κωφεύει στις εκκλήσεις της Ελλάδας για προστασία από τις ανώμαλες ορέξεις του σουλτάνου, η Ευρώπη σφυρίζει αδιάφορα και το οικονομικό κατεστραμμένο στην Ελλάδα νιάζεται για τα κέρδη του, αλλά και ασουλία για τις παρανομίες του.

Βλέπετε, ο ελληνικός λαός δεν έχει γνωρίσει -ακόμα- τί είναι ένα εύνομο κράτος σαν την Αυστραλία και αντί να ψηφίζει με το μυαλό, συμβουλευτείται την καρδιά που, όπως ξέρουμε από τις υποθέσεις της καρδιάς, δεν είναι πάντα ο καλύτερος σύμβουλος!

Αντέχουμε άλλες απώλειες;

Εγγραψε η Βάση Παναγοπούλου στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Είμαστε σε αχατογράφητα νερά», δήλωσε η Γκλάντις Μπερετζικλιάν, πρωθυπουργός της Νέας Νότιας Ουαλίας, για την τραγική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η Αυστραλία. Είναι όμως αχατογράφητα νερά μόνο για την Αυστραλία ή για ολόκληρο τον κόσμο; Οι πυρκαγιές που μαίνονται θεωρούνται αποτέλεσμα της κλιματικής αλλαγής από τους επιστήμονες ή -αν θέλουμε να είμαστε πιο μετριοπαθείς, όχι αρνητές της πραγματικότητας- ότι τουλάχιστον συμβάλλει τα μέγιστα. Και ως γνωστόν και ομολογηθέν, η κλιματική κρίση είναι ανθρώπινο... επίτευγμα!

Μήπως λοιπόν να δούμε την τραγική πραγματικότητα της Αυστραλίας σαν ένα καμπανάκι εγρήγορης προς αλλαγή πορείας που θα βασίζεται στον σεβασμό της φύσης;

Φωτιές κατακαίνε μήνες την Αυστραλία και, σύμφωνα με τις δηλώσεις των Αρχών της, μάλλον θα συνεχίσουν και τους επόμενους μήνες. Τι συνέπειες θα υπάρξουν τώρα και στο μέλλον, όχι μόνο για τους κατοίκους, την άγρια ζωή, τη βιοποικιλότητα, τη χλωρίδα, τον αέρα, τα νερά της Αυστραλίας αλλά και για όλο τον κόσμο;

Όλες οι έρευνες που έχουν εκπονηθεί για την κατάσταση του πλανήτη από τους διάφορους επιστημονικούς φορείς ανά τον κόσμο και μεμονωμένους επιστήμονες αμφιβάλλω αν έχουν λάβει υπόψη στις εκτιμήσεις τους και τα αποτελέσματα -δηλαδή τις τραγικές απώλειες βιοποικιλότητας, την απώλεια εκατομμυρίων εκταρίων δασικής γης και των οικοσυστημάτων τους υπηρεσιών, την επιβάρυνση του περιβάλλοντος εν γένει- ακραίων φαινομένων όπως είναι και οι φωτιές, που τις συνδέουν άλλωστε άμεσα με την κλιματική κρίση που βιώνει ο πλανήτης.

Οι φωτιές στην Αυστραλία μέχρι στιγμής έχουν απορροφήσει πάνω από 10.3 εκατομμύρια εκτάρια γης (ίσον με το μέγεθος της Ν. Κορέας). Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, η καταστροφική φωτιά στην Καλιφόρνια το 2018 άφηνε πίσω της 740.000 εκτάρια καμένης γης.

Αν και ακόμα δεν μπορεί να υπάρξει σαφής εικόνα της απώλειας πληθυσμών της άγριας ζωής, εκτιμάται ότι 500 εκατομμύρια ζώα έχουν χάσει τη ζωή τους, συμπεριλαμβανομένου του 30% των πληθυσμών κοάλα στον κυριότερο οικότοπό τους.

Πώς θα μπορέσουμε να αναστήσουμε τη γη που χάνουμε, τα οικοσυστήματα, τα είδη, αν δεν έχουμε ακόμη καταλάβει/εκτιμήσει τη σημαίνουσα προ-

σοφά τους στη ζωή μας; Πώς θα αναστρέψουμε αυτό που ήδη αποκαλείται από τους επιστήμονες «έκρη μαζική εξαφάνιση των κυρίαρχων μορφών ζωής»; Και βεβαίως είμαστε διατεθειμένοι για αλλαγές σε συλλογικό, επομένως και σε ατομικό επίπεδο;

Ανάγωγα

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Την περασμένη εβδομάδα οι ΗΠΑ για άλλη μια φορά ανέλαβαν τολμηρή και αποφασιστική δράση για να σώσουν ζωές Αμερικανών και να αποδώσουν αμερικανική δικαιοσύνη», είπε ο Ντόναλντ Τραμπ, αναφερόμενος στη δολοφονία του Ιρανού υποστράτηγου.

Αλήθεια, τι είδους δικαιοσύνη είναι αυτή που αποφασιάζει (άραγε με ποια διαδικασία;) να εκτελέσει κάποιον χωρίς δίκη, χωρίς κατάθεση αποδείξεων, χωρίς να του δίνει το δικαίωμα να υπερασπιστεί τον εαυτό του και να απολογηθεί;

Αλήθεια, τι διαφορετικό κάνουν οι τρομοκρατικές οργανώσεις που χτυπούν στα τυφλά επικαλούμενες τη θεωρία της συλλογικής ευθύνης;

Καλό!

Μου λέει αν βρεις λίγο χρόνο να πάμε για καφέ. Αδελφέ αν βρω λίγο χρόνο θα κρεμαστώ απ'το φωτιστικό

Ακόμη ένα:

«Γνωρίζετε καλά την Αθήνα;»
«Τέλεια. Τί θέλετε να μάθετε;»
«Πού είναι το Γκάζι;»
«Δεξιά από το φρένο!»